PORTAL OBERT

Nº56 JUNY 1996

SEMINARI DE BARCELONA

Trobada a Núria dels seminaristes de Catalunya

EDITORIAL

BENEIRÉ AL SENYOR EN TOT MOMENT

Un altre curs que acaba... I, possiblement, aquell comentari de sempre: Què ràpid que ha passat ! Però no el deixem escapar del tot encara, aturem-lo un moment i mirem el camí fet.

Per alguns ha estat l'inici d'una etapa nova: deixar de viure amb la família; una experiència comunitària amb uns companys i uns formadors que hom no ha escollit; un ritme de pregària i estudi més intens; una col·laboració amb les tasques d'una parròquia on hi ha uns mossens i unes persones concretes que hom tampoc no escull...

Per altres, s'haurà tractat d'anar avançant en el camí iniciat fa alguns anys, tot apropant-se ja als ministeris, al diaconat, al presbiterat.

Per a tots, ben segur que haurà estat un temps de gràcia, si sabem mirar-ho amb els ulls de la fe, fins i tot per aquells que han passat moments dolorosos, com la mort d'un familiar o amic, o potser moments de desànim, de preocupacions, de nit fosca ..o de desconcert per situacions de la nostra societat o de la nostra Església.

Sens dubte que en el curs que acaba, com en l'estiu que comença, podem trobar Déu perquè Ell sempre fa camí al nostre costat; res del que ens afecta li és estrany. Creiem en un Déu encarnat que se'ns fa present en totes les situacions de la nostra vida. **«Beneiré al Senyor, en tot moment !»**, diem amb el salmista.

En aquest número de «Portal Obert» hi trobareu les activitats del darrer trimestre; les habituals cròniques de les Residències del nostre Seminari; algunes importants notícies diocesanes, com la creació del nou Consell d'Apostolat Seglar i l' informe de Caritas sobre la pobresa a Barcelona; també informem dels 150 anys del naixement del bisbe Torras i Bages; i suggerim (per a llegir a l'ombra d'un bon pi) alguns llibres que tenen un interès especial per a nosaltres, seguint l'exemple de la formació permanent del nostre presbiteri.

En fi, unes pàgines que, com tot el que fem en el Seminari, volen ser un petit gra de sorra per a que tot temps sigui un temps de gràcia, de creixement, fins a fer de tota la nostra vida un «kairós». Que aquest estiu també ho sigui per a tots !

Entrevista a Mn. Ignasi Mora,
Rector de Santa Maria de Vilafranca

150 anys del naixement del B. Torras i Bages

En aquesta avinentesa de complir-se els 150 anys del naixement del Bisbe Torras i Bages a Les Cabanyes, a 3 quilòmetres de Vilafranca, i que mossèn Ignasi Mora i Tarrats és -alhora- el director espiritual del Seminari Major i, precisament, rector de la Parròquia de Santa Maria de Vilafranca, PORTAL OBERT li ha fet aquesta entrevista per apropar-nos a la figura històrica del Dr. Torras i Bages.

- Doni'ns en començar unes pinzellades sobre la vida i l'obra del Bisbe Torras.

- Dèstacaria en primer lloc, el seu naixement a Les Cabanyes el 12 de setembre de 1846. Batejat l'endemà, viu en aquest poblet fins el 1854 en que la família es trasllada a Vilafranca, on el «Pepet» farà els primers estudis elementals. Doctor en dret el 1869, ordenat de sacerdot el 1871, llicenciat en Sagrada Teologia el 1876, consagrat bisbe el 1899, darrera malaltia i mort el 1916... les dades fredes potser no diuen massa de la seva persona. Però abans de plantejar-se la possibilitat que a Vilafranca es pogués celebrar aquest aniversari, he pogut parlar amb algunes persones i m'he adonat que la seva vida va ser molt rica. Tenia una gran capacitat intel.lectual i literària, estimació a Catalunya i profunda fe. Tenia també un gran sentit d'esdevenir pastor, els anys en que fou bisbe.

- Quins valors espirituals i culturals creu que tenen avui plena vigència?

- El primer, el cultural: amor a Catalunya i a la seva època, als homes i dones del seu temps. Això, fins al punt que els seus escrits incideixen en la problemàtica d'aleshores i intenten respondre als homes de finals del segle XIX i principis del XX. Per tant, en l'inici de la modernitat. Ell somniava una Catalunya tota ella cristiana i avui la nostra societat secular demana una manera diferent de repensar la fe i la vida eclesial de casa nostra. Que consti, però, que per a mi encara és vàlid aquell amor tot i que avui hagi de ser viscut d'una altra manera. D'aquest primer valor en tenim un exemple en ***La Tradició Catalana***.

El segon: amor a l'església. Des de Catalunya el Bisbe Torras ens ensenya a estimar l'església. Ell viu això ja en els primers anys de vida de família, després en els de sacerdot i, finalment, com a bisbe. Totes les qualitats d'escriptor les posa al servei de l'església a través, per exemple, de les seves ***Cartes Pastorals***. Encara podem aquí incloure l'home de pregària i l'estil de vida senzill. De tota la seva vida en feia diàleg amb el Senyor i els seus escrits així ho manifesten. El seu viure pobrament l'ajudava a restar molt prop de Déu i la gent.

Finalment, la seva gran capacitat de diàleg amb els intel.lectuals del seu temps.

- Hi ha un procés de beatificació obert per al Bisbe Torras i Bages. Quin aspecte en destacaria?

- El seu amor al poble, la seva valentia en denunciar les injustícies i els errors doctrinals del seu temps i el seu amor incondicional a l'església. Sense renunciar a sentir-se prop dels més senzills, especialment els més pobres sortits de la guerra i postguerra europea, la seva santedat es manifesta en això i en la seva devoció al Sagrat Cor i veneració a la Mare de Déu de Montserrat. Un fet que m'impressiona és la signatura de la seva darrera ***Carta Pastoral*** titulada ***La ciència del patir***. Es pot parlar del sofriment des de la salut però ell ho fa des de la malaltia i a punt de morir. Això només ho pot fer algú amb gran dosi de santedat.

-Quins són els principals actes programats durant tot aquest any?

- Els actes que ja s'han fet o que s'han de fer es troben en el marc de la vida pastoral de les parròquies de Vilafranca. Potser els més destacats són el recés quaresmal sobre ***L'atletisme cristià***, un escrit pastoral del Bisbe Torras i Bages i que va dirigir Mn. Josep Mª Martí i Bonet, l'acte commemoratiu de caràcter cultural i bibliogràfic, en la diada de Sant Jordi, també aquí, a la Biblioteca Torras i Bages de Vilafranca i una conferència a càrrec de mons. Joan-Enric Vives, bisbe auxiliar de Barcelona.

- Doncs moltes gràcies mn. Ignasi Mora. Des de PORTAL OBERT ens unim a la celebració d'aquest aniversari.

Antoni Suriol i Joan d'Arquer

CRÒNICA

per : David Remolar, 1er Filosofia

RESIDÈNCIES DE DIPUTACIÓ I SAGRERA:

Acabem la segona part del curs, i comencem la tercera amb la frontissa dels exercicis, que s'iniciaren el 28 de maig, i acabaren el 3 d'abril. Els vam fer al Santuari del Miracle, i els predicà Mn. Xavier Morlans.

Les activitats del mes d'abril foren les següents:

El dilluns 15 d'abril vam assistir a la missa exequial i enterrament del Sr. Francesc Vives, pare de Mons. Joan-Enric Vives, a la parròquia de Sta. Maria del Taulat de Barcelona.

Aquell mateix dilluns començà el tercer trimestre. I reprenem les classes, que de fet no vam deixar mai, perquè entre el segon trimestre i el tercer, a diferència d'altres facultats, no tenim ni un sol dia de descans... però què hi farem.

El 20 d'abril el Sr. Cardenal va anar a la residència de la Sagrera, on feu una xerrada i va presidir l'eucaristia.

El dilluns 22, a la Capella del Seminari, es va fer la Missa de funeral pel pare de Mons. Joan-Enric Vives.

El dimecres 23, diada de St. Jordi, el Sr. Cardenal visita la residència de Diputació. Començàrem amb una reunió, que anà seguida de la benedicció del nou «gimnàs» de la residència, i que culminà amb la celebració de l'eucaristia i el sopar.

El divendres 26, Mn. Jaume Castellví, rector de la parròquia de St. Cristòfol de Premià de Mar, va venir a celebrar l'eucaristia. Al vespre, tot seguint la tradició ancestral, els seminaristes vam participar a la vetlla de Sta. Maria a Montserrat.

El dimarts 30, vigília de la sortida a Núria, ens agafàrem el dia com un «dia cultural». Anem a visitar l'exposició «Barcelona en temps dels Austries», al Museu d'història de la ciutat. Alguns van al cinema a veure la pel lícula «Pena de muerte», que no dubten a recomanar.

El dimecres 1 de Maig, fem la sortida-pelegrinatge dels seminaristes de les diòcesis de Catalunya a Núria. La neu i un bon dinar acabaren d'arrodonir la cosa.

El divendres 3, ve a celebrar l'eucaristia Mn. Josep Boix, rector de la parròquia de St. Josep Oriol.

El dilluns 6, a la parròquia Maria Mitjancera vàrem participar en la missa exequial pel pare d'en Joan d'Arquer, Sr. Josep d'Arquer.

El divendres 10, fem la que serà l'última jornada de Formació del curs. El Pare Banquet, fill de la Sagrada Família, ve a parlar-nos del document Post-Sinodal sobre la Vida consagrada.

El dissabte 11, fem l'últim recés del curs a la residència de Diputació, predicat per Mn. J.M. Turull, sobre l'Esperit Sant. També a la sagrera fan l'últim recés,predicat per mn. J.M. Jubany, sobre el goig de la crida.

El dimarts 14 ens visita Mons. Jaume Gonzalez-Agapito, rector de la parròquia de Maria Reina, ens presideix la celebració de l'eucaristia, i després de sopar, fem una xerrada sobre el moment present de l'ecumenisme.

El divendres 17 ens visita i presideix l'eucaristia Mn. Joan

Samper, rector de la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima de Granollers.

El dimarts 21 ens visita Mn. Josep Campo, antic rector del Seminari Menor de La Conreria.

El dimecres 22 els companys de quart de Teologia, són instituïts en els Ministeris de Lector i Acòlit. Presideix la celebració Mons. Carles Soler-Perdigó, bisbe auxiliar de Barcelona.

El divendres 24 ens visita Mn. Lluís Ferret, rector de la parròquia de St. Cristòfol de Terrassa.

El divendres 31, Mn. Joaquim Vives, rector de la parròquia de Sta. Eulàlia d'Esparreguera, celebra l'eucaristia.

RESIDÈNCIA CONVICTORI:

Nosaltres també com els de Diputació i Sagrera vam fer els exercicis però a Hostalets de Balenyà, dirigits pel jesuïta Xavier Rodríguez. Van ser uns dies de pregària i reflexió per trobar-nos amb Déu. Ara ens trobem a les acaballes del curs, la comunitat del Convictori estem força enfeinats però com cada trimestre aquí teniu els actes més importants d'aquest darrer.

-El dia 19 d'abril vam participar a una conferència organitzada pel «Projecte David» amb el títol «Evangelització: Primer anunci i projecte Catecumenal» a càrrec de Don Dionisio Borobio de la Pontifícia Universitat De Salamanca, l'acte va tenir lloc a St. Ramon de Penyafort.

-El dia 26, vetlla de Ntra. Sra. de Montserrat; va ser un acte de caire festiu i alegre per pregar a nostra Senyora i demanar la seva protecció.

- El mes de maig, el dia 11, vam fer el recés trimestral. Aquesta vegada no ens vam quedar a casa sinó que vam anar al Monestir de St. Pere de les Puel.les. Ens va parlar la Mare Abadessa, Lourdes Solé i el tema era «La filiació divina, do de la Pasqua»; el recés va acabar fent una pregaria a la tomba de Mn. Manuel Bonet i Moixí, traslladat feia pocs dies a aquell monestir.

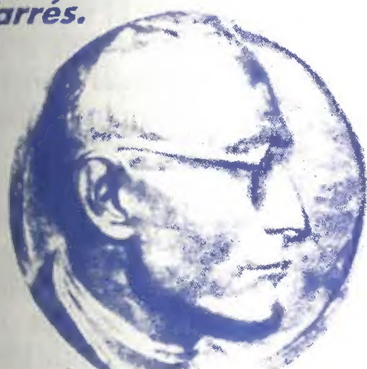
Cal dir que durant aquest mesos ens han continuat visitant els nostres rectors i vicaris: Mn. José Murillo, rector de la Parròquia Verge de la Llum; Mn. Manel Claret, rector de la Parròquia Verge de la Pau; Mn. Carles Melero, vicari de la Parròquia Mare de Déu de Núria; Mn. Joan Puig, rector de la Parròquia de St. Joan Baptista i Mn. Albert Sols vicari de la mateixa Parròquia, compartint amb nosaltres la Santa Missa i el dinar.

El dia 20 ens va visitar el nostre estimadíssim Sr. Cardenal, Ricard Maria Carles; va compartir amb nosaltres la pregària i el dinar, i a la tarda vam tenir una petita tertúlia sobre temes d'església i formació. Van ser per nosaltres moments de goig i alegria tenir al costat al nostre pastor i guia.

Per últim, el 26 de maig, els d'Introductori van fer una sortida al Monestir de Solius i Tossa de Mar

DUES EXPERIÈNCIES DE

Recentment Mn. Francesc Raventós va participar en un curs de formació permanent per a preveres a la capital italiana. Allà ha pogut conviure uns dies amb altes germans preveres i seguir més de prop la marxa de la Causa de Beatificació del Dr. Pere Tarrés.

- En què ha consistit el curs de formació permanent que ha fet recentment a Roma i al qual vostè ha assistit?

- És un curs que la Conferència Episcopal Espanyola facilita als sacerdots de les diòcesis de tot Espanya, i que la nostra Diòcesi cada any hi envia algun mossèn, per actualitzar-se en temes de teologia, però que a la vegada és una ocasió de compartir amb sacerdots d'arreu, i també amb els que estan estudiant a les Universitats de Roma, i a més és un temps de descans de les tasques habituals que hom té, i, perquè no dir-ho, és un mes de poder visitar Roma, tant les moltes obres d'art com també els llocs de peregrinació.

- Quina ha estat la seva experiència personal?

- A més de les classes, moltes d'elles força interessants i suggestives, hem tingut actes culturals com visitar els «scavi de St.Pere», és a dir la tomba de l'apòstol guiats per una arqueòloga; la visita a una Congregació Romana; una colla de conferències sobre temes vius; i l'excursió a Florència, a Ponpeia i sobretot a Assís, entre altres activitats. El grup de Barcelona vàrem fer algunes sortides com celebrar la festa de Sant Jordi amb una Missa a la Casa general de les Vedrunes, i també la festa de la Patrona de Catalunya, amb tota la colònia catalana de Roma, a l'església de Montserrat. També vàrem anar a Subiaco i vàrem celebrar junts a la tomba de Sant Pere.

- Com ha estat la convivència durant aquestes jornades amb la resta de preveres?

- La convivència va ser molt viva i enriquidora, car de les converses privades, com en grup, sigui al menjador o a les excursions, ens facilitaven el coneixement de les realitats en les que els altres companys estaven immergits. Els de Barcelona resàvem junts, cada dia, les Laudes i a la tarda les Vespres, i després de sopar, molts dies ens reuníem per comentar les realitats de la jornada i programar sortides o altres activitats.

- Es pot parlar de progrés en la Causa de Beatificació del Dr. Pere Tarrés?

- Vaig aprofitar l'estada a Roma per trobar-me, a la Congregació dels Sants, amb el Relator de la Causa, a qui prèviament havia enviat la «Positio», és a dir la Tesis en la que es demostra, pel que han dit els testimonis i pel que el mateix Dr.Tarrés havia escrit, la santedat de vida i virtuts del Servent de Déu. El Relator va acceptar el treball que havíem presentat, cosa que ens va alegrar moltíssim, i, ara per tant, l'hem de publicar i serà la base de l'estudi que han de fer els teòlegs de la Congregació per reconèixer oficialment la santedat del Dr.Tarrés.

- Quines són les perspectives després de l'acceptació de la «positio»?

- Confio que abans d'acabar l'any tindrem els vuitanta exemplars impresos de la «positio» que ens demanen, i llavors tots hem de fer el que sigui necessari perquè com més aviat sigui possible els tècnics de la Congregació estudiïn aquesta Causa i en conseqüència podem veure aviat, si tots ells hi estan d'acord gràcies a l'estudi que hauran fet, com públicament reconeixen les seves virtuts heroiques, i posteriorment com el Papa el proclama Beat, per a la glòria de Déu i per exemple i estímul, tant dels laics i militants cristians, com dels sacerdots. Una vegada més crec que donar a conèixer la figura d'en Pere Tarrés, metge i sacerdot, és molt positiu ja que es tracte d'una figura de casa i una persona que sense por es va lliurar totalment a Déu i als germans. Em va alegrar molt quan a Roma em van dir que la causa del Dr.Tarrés era una causa molt bonica i que seria molt alliçonadora per l'Església d'avui.

Oriol Pallàs, Introductori

FORMACIÓ PERMANENT

Mn. JAUME BERDOY, rector de Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú, ens parla dels curs de formació permanent de la Facultat de Teologia de Catalunya

1. En què consisteix la dinàmica dels cursets de formació permanent de la Facultat de Teologia?

Els cursets de Formació Permanent de la Facultat de Teologia consisteixen en una sèrie de classes en què es pretén presentar una síntesi de qüestions fonamentals de la teologia actual.

El curs d'enguany va començar el 19 d'octubre i finalitzà el 16 de maig.

2. Quina és la pretensió d'un alumne d'aquests cursets?

Em vaig inscriure al curs perquè sóc conscient de la necessitat de la formació permanent. Vaig acabar els estudis de teologia el curs 1970-71, ara fa vint-i-cinc anys i, per tant, crec necessari actualitzar el que llavors vaig estudiar. Habitualment em proposo llegir articles sobre teologia, Sagrada Escriptura, moral, etc., però penso que no n'hi ha prou. Aquests cursets et permeten aprofundir més en la matèria i et posen al dia de les principals qüestions teològiques. Crec que així puc fer un millor servei pastoral.

3. Quins són els temes tractats en les classes?

Les matèries que hem tractat enguany són les següents:

1. **Simbologia cristiana**
2. **L'Esperit Sant i vida cristiana**
3. **Sant Joan**
4. **Gènesi**
5. **Cristologia**

4. Considera que caldria promocionar aquests tipus de reciclatge teològic?

I tant!, s'hauria de promocionar i fer-ne més propaganda. Em consta que molts preveres ignoren que es facin. D'altra banda, essent un matí a la setmana es pot combinar molt bé amb la feina que tots tenim.

Des d'aquestes línies voldria animar a molts a que el proper curs s'hi inscriguin, segur que quedaran contents!.

Moltes mercès Mn. Jaume Berdoy, i que tot aquest ensenyament pugui ser ben profitós per a tots.

Cristóbal Robledo, 1er Filosofia

Llegir BONS LLIBRES a l'Estiu

Hem pensat de suggerir uns quants títols, per ajudar-vos a fer una bona selecció de lectures de cara a aquest estiu - 1996. Per això, hem demanat a 7 persones relacionades amb el nostre Seminari, que cada una ens indiqués un llibre i ens en fes un petit comentari. Seguidament us oferim el resultat de l'enquesta, amb el desig que en pugueu llegir algun i que us sigui profitós.

R. MASNOU i BOIXEDA (bisbe emèrit de Vic).
Carta sobre nacionalismes Ed. Proa, B. 1996
Una explicació raonada i dialogant sobre l'espinós tema dels nacionalismes, des de l'experiència cristiana i pastoral d'un bisbe emèrit (Bisbe Joan Enric Vives).

Engelberto KIRSCHBAUM, S.I., i altres.
La Tumba de San Pedro y las catacumbas romanas. B.A.C., Madrid, 1954
Arqueología cristiana sepulcral de Roma: tomba de Sant Pere, de Sant Pau, i màrtirs cristians. Estudi de les catacumbes de Roma, de l'art cristià dels primers segles... És la història de l'Església de Roma dels primers temps, explicada per les excavacions, pintures i textos epigràfics (Mossèn Eusebi Mansilla).

Carlo Maria MARTINI amb Alain Elkann
Canviar el cor.
Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona, 1996
Entrevista amb l'Arquebisbe de Milà, Cardenal Martini. Hom pot conèixer una mica més aquest gran personatge actual. Molt amè en la lectura (Mossèn Ignasi Mora).

Albert VIDAL I CRUAÑAS
Tu i els Salms. Ed. Claret, Barcelona, 1994
És una breu introducció al Saltiri, que t'ajudarà a pregar-hi millor, abans de fer-ne un estudi més aprofundit (Mossèn Josep Serra).

Severino DIANICH
Una Església per a viure-hi.
Ed. Claret, Barcelona, 1995
Un petit «gran» llibre teològic, molt llegible, ple de profunditat i suggeriments pastorals (Mossèn Ignasi Ricart).

Marie de HENNEZEL
La mort íntima. Columna Assaig, Barcelona, 1995
Quan la mort és propera, i la tristesa i el sofriment dominen els nostres sentiments, encara hi ha vida, i també joia i experiències de l'ànima d'una intensitat i d'una pregonesa potser mai viscudes fins aleshores. Moltes vegades aquests moments en toca viure'ls a nosaltres sacerdots, o agents de la pastoral de la salut. Val la pena poder donar resposta en aquests moments a les persones desesperades, pel dolor de la mort propera i d'altres per la perdua d'un ésser estimat (Mossèn Jordi Fàbregas).

Maria COLL i CALVO
Teresa de Lisieux. Akribos, Capellades, B. 1989
El llibre conté dues parts: 1ª, fragments d'autors que tracten sobre la santa; 2ª, escrits i cartes (Germana Maria Dolors Sánchez)

«OBRIM CAMINS»

III TROBADA D'ESCOLANS AL SEMINARI MENOR DE BARCELONA

El propassat dissabte 20 d'abril a la Conreria, es va celebrar la III Trobada d'Escolans de la Diòcesi. La finalitat d'aquest encontre, ja iniciat al 1994, és la de poder conèixer el Seminari Menor.

L'equip de mossens i seminaristes que ho preparàrem, vam decidir convocar els infants i joves amb el lema: «OBRIM CAMINS». Volíem que a part de gaudir d'una jornada entretinguda, els nois se n'adonessin que l'Església també necessita de cadascú d'ells. I aquesta Església ha d'obrir camins amb l'ajut de tots.

Enguany vam preparar un «Gran-Joc» per fer conèixer diferents realitats i problemàtiques del món que no ens poden deixar indiferents com a cristians: marginació, fam, droga,...
De fet el que es pretenia era que el joves se sentissin solidaris entre ells, que patissin la possibilitat de ser estafats, que experimentessin el que costa viure en aquest món. Tot això, però, amb una gran dosi d'humor per mitjà de diverses proves a superar.

La jornada va començar amb l'acolliment dels diversos grups de la Diòcesi: infants i joves del Penedès, del Vallès, del Maresme, del Garraf, del Barcelonès, del Baix Llobregat,... anaven arribant de bon matí.

Després del joc, que durà tot el matí, i abans de dinar, arribà la part més important de la trobada: la celebració ben viscuda de la Missa, presidida pel bisbe auxiliar Mons. Joan-Enric Vives. En la seva homilia esperonà als escolans a continuar la bona tasca que realitzen, servei que reflexa l'estimació que aquests nois tenen envers el Senyor.

No podia faltar la gresca final, a la tarda, amenitzada amb els cants i danses de l'Oriol Bargalló, de l'Escola de l'Esplai. Fins i tot alguns pares i acompanyants dels petits no van deixar passar l'oportunitat.

Amb el «cant dels adéus» vam acomiadar aquest encontre que, a les anteriors edicions, ha servit perquè algun noi es decidís a trucar la nostra porta i conviure amb nosaltres.

David Masdeu Larrosa Alumne COU-Conreria

L'ESTIU, TEMPS DE GRATUITAT

Els períodes vacacionals formen part del procés de formació dels seminaristes. El final de un curs no suposa la interrupció la formació dels futurs preveres. La crida a la que cada dia intentem respondre abasta tots els aspectes de la nostra vida. Per això es lògic que programem amb antel.lació i revisem personalment amb els nostres formadors els projectes d'estiu que cadascú proposa.

La convivència amb la família, la integració més prolongada a les comunitats parroquials (colònies, despatx...), la proximitat pràctica a la realitat de l´Església diocesana i universal (experiències a hospitals, la missió de Xile...), el contacte més directe amb la natura, algún treball, l'esport són valuoses oportunitats de enriquiment personal y maduració pastoral.

Les circumstàncies del nostre estiu de seminaristes són variades y diverses però l'objectiu fonamental de tota programació estival és treballar un principi interior, una virtut que ha de guiar i animar la vida espiritual d'un prevere configurat amb el Crist: la caritat pastoral.Es tracta de participar de la mateixa caritat pastoral de Jesús, do gratuït de l' Esperit, però també deure i crida a imitar el Bon Pastor que dóna la vida.

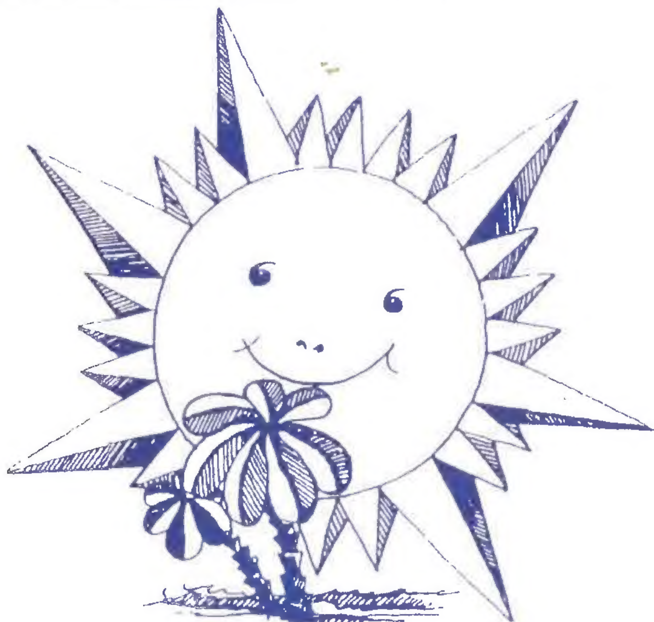
La donació de si mateix, la total donació de si mateix a l'Església, compartint el do de Crist i a imatge seva té en aquest temps d'estiu, un moment de gratuïtat que resulta particularment exigent per a nosaltres. Les vacances es converteixen doncs en quelcom que donem amb generositat. De vegades, de la manera més impensada.

Per exemple, l'experiència a l'Hospital Psiquiàtric de Sant Boi que l'any passat van viure quatre companys, tot compartint la vida de pregària i treball de les Germanes Hospitalàries de Sant Joan de Déu, ens esperona a restar atents a la veu de l'Església diocesana, que reclama una mirada de misericòrdia per als seus fills més necessitats.

Així podem aprendre de debò que és la gratuïtat. Aquelles religioses hospitalàries ens recordaven que la realitat no depèn dels nostres sentiments, sinó d'»Aquell que resta entre nosaltres». Elles eren testimonis vivents de que el criteri de tota la nostra activitat és la consciència de Crist present a totes les coses. Per això, tots el companys, dispersos per tants indrets de Catalunya, a les parròquies, organitzant colonies, visitant la missió diocesana de Xile, peregrinant a Terra santa, treballant amb malalts o minusvàlids, continuarem construint el nostre Seminari. Comunitat que vol esdevenir continuació en l'Església de la íntima comunitat apostòlica formada entorn de Jesús.

En l'escolta de la seva Paraula, en camí vers l'experiència victoriosa de la Pasqua, viurem a l'espera del do de l'Esperit Sant que ens configurarà al Crist, Bon Pastor. Ell -en nosaltres- tornarà a donar la vida per les seves ovelles.

CUST. BALLESTER, 5è Teol.

La pobresa i l'apostolat seglar a Barcelona:

El passat dia 15 d'Abril es presentà en el Col.legi de Periodistes de Barcelona el llibre «Las condiciones de vida de la población pobre de la diócesis de Barcelona» en un acte organitzat per Càritas Diocesana i la fundació Foessa. En l'acte de presentació, presidit pel nostre cardenal, s'hi va exposar un complet estudi de la pobresa a Barcelona i del qual en destacarem a continuació els aspectes més interessants. L'objectiu d'aquest article no és, però, fer un resum del llibre presentat sinó que, aprofitant algunes dades significatives que s'hi inclouen, es cerca d'aprofundir en aspectes relatius a la pobresa potser desconeguts o poc tractats en general. Per tal d'aconseguir-ho comptem amb l'ajut de Mn. Ventosa, Delegat Episcopal de Càritas Diocesana de Barcelona.

A la nostra ciutat hi han 618.000 persones (unes 169.200 famílies) que son pobres, sobre una població total de 4.183.429, és a dir, un 15 % de la població. La situació encara és més greu si es té en compte la gran desigualtat existent. Si a Barcelona hi ha més riquesa que a d'altres ciutats espanyoles, també és cert que està més mal repartida. Ara bé, la dada que serveix de base per tal d'establir els diversos graus de pobresa (la meitat de la Renda Mitjana) és més alta a Barcelona i, conseqüentment, hi ha més gent que no hi arriba a aquest límit. També val a dir que hi haurien molts més pobres de no ser per el cobrament de la Renda no Contributiva que es percep a partir dels 65 anys, s'hagi o no estat assegurat o treballat prèviament. Però, com assenyala molt encertadament l'autor del llibre: «els pobres son més pobres quan viuen entre rics»...

L'informe presentat té un especial interès en descriure el perfil bàsic del pobre actual a Barcelona: és jove (33'6 anys de mitjana), aturat i amb poca formació. Sens dubte, l'atur és la primera causa de pobresa (més del 75 % dels pobres de Barcelona no tenen feina) Si una cosa és ben palesa és que no hi ha feina per a tothom. El sistema econòmic, la tecnificació i la diversitat de procedència dels productes de consum a nivell mundial limiten cada cop més la feina. Els joves són els primers en patir aquesta situació.

Pel que fa a l'analfabetis- me, cal distingir entre l'absolut i el funcional. El segon es refereix a la gent que no sap «moure's» en la societat, és a dir, persones que no saben fer coses tant «normals» per a nosaltres com seguir les instruccions d'un medicament, espavilar-se per a trobar el millor itinerari del metro o interpretar correctament un plànol de carrers... A Barcelona son prop del 40% les persones adultes pobres que estan en aquesta situació. A efectes de trobar feina, això és quasi bé igual que no saber llegir i escriure, és a dir, el que s'anomena analfabetisme absolut. Amb tot, els joves són, de nou, els qui s'enduen la pitjor part. Des de petits ja comencen a faltar a l'escola arrossegats, en molts casos, per l'ambient familiar. Tanmateix, no reben cap tipus de subvenció i l'atur els condemna a la marginació.

Política Urbanística

Segons aquest informe, unes 26.000 persones viuen en habitatges en mal estat o en condicions infrahumanes, és a dir, sense aigua calenta, electricitat o sense cambra de bany (amb famílies que, per posar un exemple, viuen en una habitació sense mobles...) Hi hauria la possibilitat de preguntar-se si les polítiques urbanístiques en barris marginals no son una «neteja» en la pràctica. Certament, és necessari fer reformes en els habitatges degradats però moltes famílies no

dos temes d'actualitat a la nostra diòcesi

poden accedir a una vivenda subvencionada com passa a França, per exemple, on sí estan previstes ajudes pels més pobres. Per tant, a la pràctica se'ls fa fora i se'ls condemna a la misèria.

Una altra dada esfereïdora és que, segons aquest estudi, 6 de cada 10 llars pobres declaren que passen gana. Val a dir que aquest és potser l'aspecte més subjectiu de l'enquesta ja que s'elabora en base a fer preguntes tant sols a unes poques persones i en llurs respostes es poden donar casos de motivacions poc clares. Això no vol dir, però, que aquesta constatació de que pugui haver-hi algú que passi gana a Barcelona no sigui certament dramàtica. Tanmateix, hi ha persones pobres que no volen anar als centres i menjadors (per bé que aquests tenen una capacitat limitada). Aquí hi entra també l'aspecte més psicològic de la problemàtica. La pobresa provoca moltes malalties mentals i desordres en la personalitat i a voltes es neguen a rebre qualsevol tipus d'ajut. Podríem dir que adquireixen un altre ordre de valors diferent de la gent més «normal».

Pobresa severa: nous pobres

Tanmateix, el 3 % de la població està en situació de pobresa severa, és a dir, per sota del 15 % de la Renda disponible a Espanya. És cert que hi ha un reducte de persones que resten en una pobresa extrema però també és molt difícil d'avaluar i quantificar. Aquestes persones desenvolupen comportaments agressius i s'aïllen de forma que els centres no hi poden arribar. Tant sols ho poden fer aquelles persones que conviuen amb ells, és a dir, que es «fan» quasi bé com ells. De nou la psicologia hi juga un paper important. En molts casos les persones afectades per una pobresa severa no suporten canvis en la seva manera de viure (neteja, hàbits,...) i això dificulta molt la feina dels assistents i voluntaris. La única possibilitat sembla ser respectar els seus costums i, de mica en mica, anar-se guanyant la seva confiança, a voltes amb estratagemes i trucs... (es donen casos en que, per exemple, no suporten rentar-se sinó és a canvi d'alguna cosa o benefici...)

El 10 % de les llars pobres tenen com a cap de família una dona. Això està provocat sobretot per la inestabilitat de la parella. El marit marxa i prou... Si el jutge declara una separació i obliga al marit a pagar, molts no ho fan i tampoc se'ls persegueix, la qual cosa tampoc passa a França, per exemple. Tanmateix, no hi han subvencions per als fills. Per tant, ens trobem un altra cop davant d'una situació que «aboca» a la marginació.

Finalment, cal parlar un mica dels anomenats «nous pobres». Normalment, son persones que abans pertanyien a la classe mitjana i que han caigut en la marginació. En molts casos, els nous pobres sorgeixen entre la gent gran que no arriba als 65 anys (és a dir, que encara no poden cobrar la Pensió no contributiva) i que, paradoxalment, viuen en barris acomodats, com per exemple l'Eixample... Son persones que no han treballat mai i que, de sobte, per diverses circumstàncies, s'han trobat sense res. També és difícil de quantificar a nivell estadístic, però certament hi son presents entre nosaltres i cada cop més...

Pla diocesà de prioritats per a l´Apostolat Seglar

El Pla diocesà de prioritats per a l´Apostolat Seglar aprovat el 10 d´Abril ha estat el fruit del treball conjunt de 5 delegacions; delegació general d´Apostolat Seglar, delegació de Pastoral de Joventut, Obrera, Universitària i de Pobles i Comarques. Com ens explica el delegat de L´Apostolat Seglar, Mn. Antoni Matabosch, el Pla vol potenciar l´associació dels laics i coordinar els àmbits pastorals territorials i funcionals de l´apostolat laical de la diòcesi. Per tal de promoure això es crea el Conseil d´Acció Catòlica i el Fòrum d´organitzacions Catòliques. Es vol prioritzar l´Acció Catòlica tant la general com l´especialitzada, com a forma bàsica i habitual d´associació laical que ofereix la diòcesi, sense que això signifiqui exclusivitat d´altres carismes.
Seria un bon fruit del treball realitzat i també del concili que en cada parròquia hi hagués l´Acció Catòlica d´infants, de joves i adults com una forma de potenciar l´evangelització.

Xa. Moretó Navarro 3er. Teol.
Ign. Condal Elies 4art. Teolog.

Josep Torras i Bages,

pel Crist, amb Catalunya!

"La vida interior ara és molt difícil. Es viu al carrer, en el tràfec del món, en l'agitació contínua amb viva sol·licitació d'estimulants externs, i l'home surt de si mateix i difícilment entra en si".

"L'arbre s'ha d'esporgar per renovar-se i donar fruit".

"És una mania la dels nostres utopistes qui volen excloure la lluita de la nostra naturalesa, esborrant la diferència entre el bé i el mal, i conciliant la veritat i l'error".

"La negació de si mateix, la destrucció de l'egoisme és el pròleg de l'amor".

"Per això la pietat cristiana contempla i honora els dolors de Maria, però també commemora les seves alegries".

Mons. Josep Torras i Bages, segons gravat de l'època

150 anys del naixement de la figura del moviment de renovació cristiana de Catalunya

"Claredat divina que és la poesia de la realitat". "Qui és cristià ho és sempre mentre ho és: a casa seva, a la fàbrica, a l'acadèmia, al parlament, al municipi, al cafè, en el teatre, en els negocis".

"No hi ha amor sense dolor"

"Les nostres oracions han d'ésser contínues demanant a Déu aquella pau que el món no pot donar"

"L'Evangeli l'entenen els més ignorants, i el respecten i el veneren els savis".

"I l'experiència de la vida piadosa demostra que la devoció a la gran Mare del Redemptor proporciona el consol de l'ànima".

Dibuix del fons: Les [illegible] casa natal del Dr. Torras i Bages. A sobre, [illegible] Sant Valentí

Impresa sobre [illegible]

BONIGUET Tel. 265 56 46